

РЕШЕНИЕ

№ 390

гр. София, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка Борилова

Членове: Зорница Гладилова
Мария Райкинска

при участието на секретаря Росица Й. Вьонг
като разгледа докладваното от Зорница Гладилова Въззивно търговско дело
№ 20231001000284 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 и следващите от ГПК.

С Решение № 1339/29.11.2022 г. по т.д.№ 930/2022 г., СГС, ТО, VI-9 състав е отхвърлил предявените от предявените от „Винер-Индустрия и Мениджмънт“ ЕООД срещу „Албена“ АД частични искиове с правно основание чл.99 ал.1, вр. с чл.79 ал.1 ЗЗД за сумата от 49 871 лв. - цена на предоставени от „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД услуги за периода 10.12.2019 г. - 01.07.2020 г. по фактури: № 0393/19.12.2019 г., № 0394/28.01.2020 г., № 0395/10.02.2020 г., № 0396/28.02.2020 г., № 0397/11.03.2020 г., № 0398/25.03.2020 г., № 0399/13.04.2020 г.; № 0400/27.04.2020 г.; № 0401/11.05.2020 г.; № 0402/27.05.2020 г., № 0403/11.06.2020 г. и № 0404/29.06.2020 г., като погасени поради прихващане с насрещни вземания до размера от общо 49 871 лв. на „Албена“ АД срещу „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД, произтичащи от фактура № 400046515/22.01.2020 г. и фактура № 400046515/22.01.2020 г., и като неоснователни частичните искиове за разликата от 49 871 лв. до предявените размери от 221 389 лв. за периода 01.07.2020 г. - 10.09.2020 г. по фактури: № 0405/13.07.2020 г., № 0406/28.07.2020 г.; № 0407/11.08.2020 г., № 0408/25.08.2020 г. и № 0409/10.09.2020 г., частично от 773 744.40 лв. за целия период 10.12.2019 г. – 10.09.2020 г. Отхвърлени са предявените от „Винер-Индустрия и Мениджмънт“ ЕООД срещу „Албена“ АД искиове с правно основание чл.86 ЗЗД за сумата от 2 220.07 лв. - за периода 20.10.2020 г. - 24.11.2020 г., предявени частично от 7 738.06 лв.

Срещу това решение е подадена въззивна жалба от „Винер-Индустрия и Мениджмънт“ ЕООД, което моли то да бъде отменено и исковите му – уважени. Поддържа, че съдът е допуснал процесуални нарушения като не е разгледал всичките доводи на ищеца,

включително и защо процесния договор за цесия е породил действие за всички вземания които са негово предмет и защо не са налице основания за уважаване на направеното от ответника възражение за прихващане. Съдът бил постановил решението и в нарушение на материалния закон като неправилно приел, че процесният договор за цесия е в състояние да породии прехвърлително действие само по отношение на вземания, които са възникнали и съществували към момента на неговото сключване / до 01.07.2020 г. включително/. Поддържа, че независимо, че процесния договор за цесия е сключен на 01.07.2020 г., към този момент „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД и „Албена“ АД са били обвързани от безсрочен договора за доставка и услуги - Договор за доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадни води №16/24.03.2016 г., чието действие е било планирано поне до края на 2020 г., и съответно цедентът имал обосновано очакване да получи възнаграждение като насрещна престация за своето изпълнение. От значение бил характерът на периодичността на доставката и услугите предмет на същия договор, изрично уговорените периоди на отчет и на изпълнението от самия доставчик и клиент. Паричните задължения на „Албена“ АД по този договор възниквали като множество престации, обединени от общ правопораждащ факт по фиксирана единична цена, като размерите им били определяеми съобразно количества, които се установявали при отчет в края на всеки месечен период. При този вид престации изискуемостта, забавата и давността за всяка престация настъпвали поотделно, тъй като се касаело за самостоятелни задължения /ТРОСГТК № 3/2011 г. на ВКС/. Задълженията и съответно вземанията възниквали за него, след изтичане на месечни период и издаване на фактурата за него. Задължението за цената за периода след 01.07.2020 г. били очаквани, както за „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД, така и за „Албена“ АД, но не били възникнали до отчета в края на месец юни, месец юли и месец август, и след който отчет и издаване на фактурата за него вече е станало окончателно. Вземанията на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД от „Албена“ АД след 01.07.2020 г., били предмет на процесния договор за цесия. Цесията обвързвала цедента и цесионера и за вземания, които ще възникнат в бъдеще /по аргумент от чл.100 ал.1 ЗЗД/, но за да настъпи прехвърлителният ефект на сделката, било необходимо обособяването на самостоятелното месечно плащане по установения в договора за доставката ред - издаването на съответна месечна фактура от доставчика „Винер-Индустрия и Мениджмънт“ ЕООД. Рефлексното действие на цесията по отношение на длъжника /трето лице за прехвърлителния договор/ не можело да се породии преди бъдещия дълг да се обособи окончателно и консолидира с фактурирането. Съобщаването на цесията на бъдещо вземане не можело да произведе действието по чл. 99 ал.4 ЗЗД и ако такова изявление достигне до длъжника, той не бил длъжен да го съобразява до получаване на фактурата за дълга. Съобщеното преди фактурирането прехвърляне би могло да се противопоставя на длъжника и на другите трети лица /кредиторите на цедента/ от момента, в който задължението е възникнало като изпълняемо – в случая от 05.10.2020 г., когато „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД уведомило „Албена“ АД за прехвърляне на вземанията си по Договор за доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадни води № 16 от 24.03.2016 г., възникнали след 01.07.2020 г. В тези уведомления всяко прехвърлено вземане било посочено по размер и основание.

Въззивникът поддържа, че бил неправилен извода на първоинстанционния съд, че вземания по фактурите издадени до 01.07.2020 г., предявени частично в размер на 49 871 лева, са погасени чрез възражение за прихващане от страна на ответника с негови вземания от третото лице „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД. Възражението за прихващане било общо – без посочване какви вземания и срещу какви задължения се прихващат. Ответникът не установил какви вземания и срещу какви задължения се прихващат. Не било установено прихващането да е настъпило, както и неговите основания, тъй като ответникът не е имал еднородни, ликвидни и изискуеми вземания от „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД, поради което и прихващане не е настъпило.

Въззиваемият „Албена“ АД оспорва въззивната жалба и моли същата да бъде

оставена без уважение. Поддържа, че процесният договор за цесия е нищожен като сключен в нарушение на императивни правни норми и при липса на съгласие. Ищецът нямал качеството кредитор. Сумите, начислени от „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД към „Албена“ АД не били дължими. „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД нямало право да начислява количества води, които се отчитали по разходомер – монтирания разходомер на КПС 2 бил незаконно поставен – в противоречие с договорните клаузи. „Албена“ АД било направило валидни изявления за прихващане. Поддържа, че е битов потребител и за цената на предоставяната от „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД услуга се прилагали цените за битови и приравнени потребители като съставените протоколи за степен на замърсеност нямали правна стойност към определянето на цената на услугата.

Третото лице помагач „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД не взема становище по подадената въззивна жалба.

Съдът като обсъди представените по делото доказателства и доводите на страните и съобразявайки правомощията си по чл.269 от ГПК, намира следното от фактическа страна:

Първоинстанционното производство е образувано по предявени от „Винер-Индустрия и Мениджмънт“ ЕООД срещу „Албена“ АД иски с правно основание чл.99, ал.1 ЗЗД, вр. с чл.79, ал.1 ЗЗД и чл.86 ЗЗД за сумата от 221 389 лв. - главница, предявена частично от сумата 773 744. 40 лв., както и за сумата от 2 220.07 лв. - обезщетение за забава в размер на законната лихва. Ищецът сочи, че по договор за доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадни води № 16/24.03.2016 г., сключен между „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД и „Албена“ АД, в периода 10.12.2019 г. - 10.09.2020 г. ответникът ползвал договорените услуги като са издадени 17 бр.фактури. „Албена“ АД не заплатило дължимите по тях суми - възнаграждение. По силата на договор за цесия от 01.07.2020 г. „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД прехвърлило на „Винер-Индустрия и Мениджмънт“ ЕООД вземанията за процесния период в размер на 773 744.40 лв., за което ответникът бил уведомен на 16.10.2020 г. Ищецът е поискал от съда да осъди ответника да заплати сумата от 221 389 лв. - главница, частично от 773 744. 40 лв., както и сумата от 2 220.07 лв., частично от 7738.06 лв. - обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода 20.10.2020 г. - 24.11.2020 г.

Ответникът „Албена“ АД с отговора на исковата молба оспорва исковите. Възражава, че договорът за цесия е нищожен, тъй като е сключен без разрешение на Държавата, чрез министъра на регионалното развитие, която била принципал на цедента. Поддържа, че с договора за цесия са прехвърлени вземанията към момента на сключването му, но не и бъдещи вземания след датата на сключване - 01.07.2020 г., а посочените в исковата молба фактури са издадени след тази дата. Твърди, че е изпълнил задълженията си към „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД съобразно уговорките в допълнително споразумение № 1/27.07.2017 г. и от допълнително споразумение № 2 от м.03.2018 г. Част от претендираните вземания били погасени чрез прихващане. Отделно начислените суми не отговаряли на договораното с допълнителните споразумения. Поддържа, че монтираният разходомер КПС 2 е незаконно поставен, в нарушение на решение на КЕВР № 106/17.12.2015 г. и на чл.36 ал.1 Наредба N 4/14.09.2004 г., тъй като ответникът имал изградено ново водно съоръжение, което формира допълнителни количества отпадъчна вода.

С допълнителната искова молба „Винер-Индустрия и Мениджмънт“ ЕООД ищецът възражава, че Правилникът за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала не намира приложение и не е необходимо съгласие на държавата за сключване на договора за цесия, а за сключване на

договора е прието решение от Съвета на директорите на цедента. Счита допустимо с договора за цесия да се прехвърлят бъдещи вземания на цедента срещу ответника. Поддържа, че „Албена“ АД не е битов потребител, поради което клаузата на чл.2а от допълнително споразумение № 2 от м.03.2018 г. не е породила действие. Оспорва да е извършено прихващане от страна на ответника. Оспорва твърдението на ответника, че промишлените отпадни води не са били замърсени до фактурираната степен на замърсеност. Поискало е да бъде конституирано като трето лице помагач цедента „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД.

Третото лице помагач „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД заявява, че счита предявените иски основателни.

По делото са представени издадени от „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД към КК Албена 17 броя фактури за предоставени услуги по доставяне на питейна вода фактура № 0393/19.12.2019 г. за сумата от 45 662.30 лв., фактура № 0394/28.01.2020 г. за сумата от 10 108.32 лв.; фактура № 0395/10.02.2020 г. за сумата от 24 221.86 лв.; фактура № 0396/28.02.2020 г. за сумата от 29 581.12 лв.; фактура № 0397/11.03.2020 г. за сумата от 11 309.96 лв.; фактура № 0398/25.03.2020 г. за сумата от 27 115.60 лв.; фактура № 0399/13.04.2020 г. за сумата от 42 471.88 лв.; фактура № 0400/27.04.2020 г. за сумата от 24 772.57 лв.; фактура № 0401/11.05.2020 г. за сумата от 35 322.88 лв.; фактура № 0402/27.05.2020 г. за сумата от 25 148.51 лв.; фактура № 0403/11.06.2020 г. за сумата от 36 153.85 лв.; фактура № 0404/29.06.2020 г. за сумата от 33 533.51 лв.; фактура № 0405/13.07.2020 г. за сумата от 39 636.31 лв.; фактура № 0406/28.07.2020 г. за сумата от 76 522.30 лв.; фактура № 0407/11.08.2020 г. за сумата от 127 421.35 лв.; фактура № 0408/25.08.2020 г. за сумата от 91 204.92 лв.; фактура N 0409/10.09.2020 г. за сумата от 48 905.53 лв.

Представен е договор за цесия от 01.07.2020 г., по силата на който „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД прехвърля на „Винер-Индустрия и Мениджмънт“ ЕООД настоящи свои вземания към „Албена“ АД за сумата до размер 773 744.40 лв. по фактури, издадени въз основа на договор 16/24.05.2016 г. съгласно приложения опис /чл.3 от договора/. Подписите на представляващите страните лица са нотариално заверени.

По делото не е представен опис на фактурите, вземанията по които са прехвърлени с договора за цесия, както е посочено в чл.3 от договора.

С уведомление по реда на чл.99, ал.3 ЗЗД „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД е уведомило „Албена“ АД ответника за прехвърляне в полза на „Винер-Индустрия и Мениджмънт“ ЕООД на всички свои настоящи вземания до размер на 773 744.40 лв.

С уведомление по реда на чл.99, ал.3 ЗЗД „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД е уведомило „Албена“ АД ответника за прехвърляне в полза на „Винер-Индустрия и Мениджмънт“ ЕООД на всички свои вземания в размер на 42 202.27 лв. по фактура № 1190000393/19.12.2019 г. на стойност 45 662.30 лева.

Представен е договор за доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадъчни води от 24.03.2016 г., по силата на който „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД се е задължило да доставя питейна вода от водоснабдителните системи; да отвежда и пречиства канални води, както и да контролира замърсеността на отпадъчните води, срещу задължението на „Албена“ АД а ответникът е поел задължението да заплаща отчетеното по водомер /чл.10 от договора/ количество изразходвана вода, както и отчетените по механични водомерни устройства/чл.11 от договора/ отпадъчни и пречистени води. С разпоредбата на чл.15 от договора заплащането на отвеждането на отпадъчните води е съобразено и зависи от степента на тяхната замърсеност. С чл.17 страните са се съгласили,

че услугите В и К се заплащат по цени, определени по реда на чл.31 и чл.29 от Общите условия срещу издадена от оператора фактура. С приложение № 1 са договорени допустимите концентрации на вещества в отпадъчните води, а с приложение № 2 е уговорен начинът за формиране на цените на отпадъчните води.

Представено е споразумение № 1/27.07.2017 г. към договора, както и допълнително споразумение № 2 от 03.07.2018 г., в които е уговорено отчитането да се извършва по контролен водомер, паралелно с всеки търговски водомер. С т.1 от допълнително споразумение № 2 от м.03.2018 г. е създаден нов чл.2а, с който страните са се съгласили потребителят да заплаща услугите по отвеждане и пречистване на отпадъчни води за битова и приравнени на тях потребители по утвърдени цени на КЕВР. Създадена е разпоредбата на чл.2а, ал.3 от договора, с която страните са се съгласили след издаване на ежемесечни фактури за ползвани ВиК услуги потребителят да предоставя документи на оператора, удостоверяващи вида и размера на сторения разход по експлоатация на сондажите P12х и P13х. Операторът ги признава до размера на потребеното количество вода, измерено по водомерите на сондаж P13х и водомер на изхода на Албена по тръбопровод на сондаж P12х като условието е да не е по-малко от 0.25 лева без ДДС/куб.м. потребителят издава ежемесечно фактура на оператора и двете страни уреждат отношенията си с издаване на протокол за прихващане към момента на фактуриране.

Представени са оспорвания на фактури, съответно от 23.12.2019 г., 05.02.2020 г., 18.02.2020 г., 05.03.2020 г., 25.03.2020 г., 04.05.2020 г., 22.04.2020 г., 19.05.2020 г., 08.06.2020 г., 22.06.2020 г., 07.07.2020 г., 21.07.2020 г., 31.07.2020 г., 17.08.2020 г., 28.08.2020 г., 15.09.2020 г., с които „Албена“ АД е уведомило „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД, че оспорва начислените му задължения по описаните по-горе фактури, защото сумите не отговарят на уговорката за цена на битов потребител. Оспорено е отпадъчната вода да е с посочени във фактурите степен на замърсеност. Посочено е, че сумите са начислени по разходомер, а не по водомер. Представените оспорвания съдържат признаване на посочените във фактурите суми в съответния, посочен във всяко оспорване размер.

Представени са протоколи за изпитване № ОВ 374/31.08.2020 г., № ОВ 373/31.08.2020 г., № ОВ 372/31.08.2020 г., № ОВ 378/17.08.2020 г., № ОВ 350/17.08.2020 г., № ОВ 349/17.08.2020 г., № ОВ 329/28.07.2020 г., № ОВ 331/28.07.2020 г., № ОВ 302/14.07.2020 г., № ОВ 301/14.07.2020 г., № ОВ 300/14.07.2020 г., № ОВ 284/06.07.2020 г., № ОВ 286/06.07.2020 г., № ОВ 285/06.07.2020 г., № ОВ 267/22.06.2020 г., № ОВ 268/22.06.2020 г., № ОВ 266/22.06.2020 г., № ОВ 211/18.05.2020 г., № ОВ 210/18.05.2020 г., № ОВ 209/18.05.2020 г., № ОВ 166/21.04.2020 г., № ОВ 165/21.04.2020 г., № ОВ 164/21.04.2020 г., № ОВ 125/18.03.2020 г., № ОВ 124/18.03.2020 г., № ОВ 123/18.03.2020 г., № ОВ 69/18.02.2020 г., № ОВ 68/18.02.2020 г., № ОВ 67/18.02.2020 г., № ОВ 16/15.01.2020 г., № ОВ 17/15.01.2020 г., № ОВ 18/15.01.2020 г., № ОВ 576/16.12.2019 г., № ОВ 575/16.12.2019 г., № ОВ 574/16.12.2019 г., № ОВ 549/03.12.2019 г., № ОВ 550/03.12.2019 г., № ОВ 551/03.12.2019 г., в които се сочи, че са взети и изследвани проби от обекти в к.к. „Албена“ като са вписани и резултатите от изпитванията.

Представени са констативни протоколи за извършена проверка от 10.09.2020 г., 25.08.2020 г., 10.08.2020 г., 27.07.2020 г., 10.07.2020 г., 25.06.2020 г., 11.06.2020 г., 26.05.2020 г., 11.05.2020 г., 24.04.2020 г., 10.04.2020 г., 25.03.2020 г., 10.03.2020 г., 25.02.2020 г., 10.02.2020 г., 27.01.2020 г., 10.12.2019 г., в които е констатирано, че представителя на „Албена“ АД И. Я. отказва да присъства при отчитането на показанията на монтиран разходомер за отпадъчна вода на КПС 2 кк Албена.

Представена е фактура N 400046515/22.01.2020 г., издадена от „Албена“ АД към „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД с начислено задължение в размер на 61 995 лв. по чл.2а, ал.3 от допълнително споразумение от 03.07.2018 г. и протокол от 06.11.2019 г.

Представено е уведомление от 14.05.2020 г., с което „Албена“ АД е извършило

прихващане на свое вземане от 5 488.48 лв. по фактура № 46515/22.01.2020 г. срещу вземане на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД в този размер по фактури от 11.03.2020 г., 25.03.2020 г., 13.04.2020 г. и 27.04.2020 г.

Представено е уведомление от 31.05.2020 г., с което „Албена“ АД е извършило прихващане на свое вземане от 1 487.12 лв. по фактура № 46515/22.01.2020 г. срещу вземане на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД в този размер по фактури от 11.05.2020 г. и 27.05.2020 г.

Представено е уведомление от 30.06.2020 г., с което „Албена“ АД е извършило прихващане на свое вземане от 23 741.08 лв. по фактура № 46515/22.01.2020 г. срещу вземане на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД в този размер по фактури от 11.06.2020 г. и 29.06.2020 г.

Представено е уведомление от 14.08.2020 г., с което „Албена“ АД е извършило прихващане на свое вземане от 32 005.46 лв. по фактура № 46515/22.01.2020 г. и фактура № 46592/12.02.2020 г. срещу вземане на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД в размер на 54 742.94 лв. по фактури от 13.07.2020 г. и 28.07.2020 г.

Представен е договор за предоставяне на концесия за минерални води от малмоваланжския хоризонт на територията на курортен комплекс Албена, по силата на който Държавата чрез министъра на околната среда и водите е предоставила на ответника правото на ползване върху минерална вода чрез добив от сондажите Р-12х, Р-13х и Р149х на територията на к.к. „Албена“.

Представени са справки за измерените водни количества по водоизточници за 2018 г.; справка за 2019 г., справка за показанията на разходомерите по водоизточници за 2018 г., справка за 2019 г.

Представени са фактури за заплатено от страна на „Албена“ АД концесионно възнаграждение и придружаващи ги справки за измерени количества добита вода от сондажите по концесията, както и платежните документи за извършените плащания.

Представено е решение N Ц-32/29.07.2016 г. на КЕВР, с което са определени горните граници за цените на ВиК услугите за ВС Албена.

Представена е фактура № 46515/22.01.2020 г., издадена от „Албена“ АД към „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД въз основа на чл.2, ал.3 от допълнително споразумение № 2 от 03.07.2018 г. и протокол от 6.11.2019 г., с която е начислена за заплащане сумата 51 662.50 лв.

Представен е протокол за възстановяване на разходи, съгласно чл.2а, ал.3 от допълнително споразумение № 2 от 03.07.2018 г. към договор за доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадъчни води от 24.03.2016 г., в който са изчислени разходите на стойност 51 662.50 лв. Протоколът не носи подпис на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД. Сумата е за 206 650 куб м. вода за периода 25.09.2018 г. до 04.11.2019 г.

С писмо от 6.02.2020 г. „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД е уведомило „Албена“ АД, че изпратената фактура № 46515/22.01.2020 г. е със сгрешен МОЛ и получател като фактурата и съпътстващия я протокол са върнати.

По делото е изслушано заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице Н. Т., което обаче не е отговорило в пълнота на поставените му задачи, като е посочило, че поради обема на задачите, времето за работа не му е било достатъчно. Отговорите, които е дало на въпросите, поставени от страните, съвпадат с тези, дадени от повторната експертиза, изготвена от вещото лице Л. П.

От заключението, изготвено от вещото лице Л. П., се установява, че ответникът се снабдява с вода за стопански питейно-битови нужди и за обществени нужди по водоснабдителна система, включваща три сондажа Р-12х, Р-13х и Р149х. За водоснабдяване за питейни нужди се ползва воден ресурс на сондаж Р-13х. За стопански нужди се ползва воден ресурс от собствените сондажи на Р-12х и Р149х. Канализационната система на ответника е изградена зонирано и се състои от сградни канализационни отклонения, канализационна мрежа и три броя канализационни помпени станции /КПС 1, КПС 2 и КПС 3/. Формираните отпадъчни води от КПС 1 и КПС 2 се отвеждат помпено до черпателя на КПС 2, където постъпват и отпадъчни води от външни потребители. Формираният общ поток отпадъчни води се отвежда помпено за пречистване до ПСОВ „Албена“. През процесния период потреблението на питейна вода от ответника е определено от показанията на монтирани пет измервателни уреди, разположени на трите отклонения след напорен резервоар 1000 куб.м., съответно във ВШ 1, ВШ 2 и ВШ 3. Определянето на водните количества за услугите „отвеждане и пречистване на отпадъчни води“ е на основание на показания на водомерно устройство, монтирано при КПС 2. Вещото лице е посочило, че това е в противоречие с договорените условия за предоставяне на ВиК услуги. За процесния период от 10.12.2019 г. до 10.09.2020 г. „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД е фактурирало на „Албена“ АД следните „ВиК“ услуги: 64 979 куб.м. питейна вода, 751 179 куб.м. за отвеждане и пречистване на отпадъчни води. При анализа на данните се констатира значително несъответствие на фактурираните количества питейна вода и размера на фактурираните количества отведени и пречистени ОВ – с 686 200 куб.м. или 11.56 пъти. В периода 10.12.2019 г. - 10.09.2020 г. са констатирани от доставчика параметри на замърсеност от 1-ва и 2-ра степен и са прилагани цени съобразно тези степени. Вещото лице е констатирало, че стойността на ВиК услугите по цени за битови потребители възлиза на 262 828.01 лв., а съобразно степен на замърсеност на 278 146.91 лв.

Изслушана е допълнителна съдебно-техническа експертиза, от заключението на която се установява, че добиваната от ответника вода от собствени сондажи не се ползва за питейни нужди. Общото количество добита вода от сондажите за периода 1.12.2019 г. до 30.09.2020 г. възлиза на 367 464 куб.м. Общият поток отпадъчни води, който постъпва в черпателя на КПС 2 се формира от отпадъчни води от потребители в к.к. „Албена“, промишлени отпадъчни води, дренажни отпадъчни води, битови отпадъчни води от канализационен клон с.Оброчище и от в.з. „Фиш Фиш“ и от частично постъпили повърхностни атмосферни води. Делът на дренажните и инфилтрирани води възлиза на 81,4 % от общия поток отпадъчни води, постъпващи към ПСОВ „Албена“. Вещото лице е посочило, че водомерите и разходомерите за измерване на количеството питейна вода са средство за търговско измерване, а разходомерът на КПС 2 измерва общ поток от множество потребители.

По делото е изслушана повторна съдебно-техническа експертиза. От заключението на вещото лице Н. Н. се установява, че доставеното количество питейна вода за 2020 г. и за 2021 г. са няколко пъти по-ниски от предходните години. Посочено е, че канализационната система на с.Оброчище и на вилна зона „Фиш Фиш“ е свързана с площадковата канализационна система на к.к. „Албена“. Посочено е в заключението количеството отпадни води. Според в.лице количеството на доставяните на ответника води е отчитано с устройство за измерване - водомери.

По делото е изслушана съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице А. Б.. Съгласно заключението й процесните фактури са осчетоводени в търговските книги на че „Албена“ АД по счетоводна сметка 401 „Доставчици на услуги“, контрагент „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД като общата им стойност е 829 092.77 лв. като за оспорената част от фактурата в счетоводството на ответника са съставени записвания със знак минус. Фактурите са включени от „Албена“ АД в Дневниците за покупки, подадени със Справки декларации по ДДС и по тях е ползван данъчен кредит. По фактурите не са

извършени плащания. В търговските книги на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД не са направени записвания на издадени от ответника фактури за насрещни вземания, както и за погасяване чрез прихващане. В търговските книги на ответника е направено записване за погасяване на задължение в размер на 86 793 лв. чрез прихващане, за направено оспорване от 565 020.75 лв., както и за неплатен дълг от 151 081.81 лв. Вещото лице е установило, че „Албена“ АД е издало към „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД фактура № 46515/22.01.2020 г. и фактура № 46592/12.02.2020 г., които не са осчетоводени от „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД.

От допълнителното заключение на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че ответникът е извършил сторниране по процесните фактури, по които признатите суми възлизат на 264 072.03 лв., оспорените суми на 565 020,74 лв. Извършените погасявания чрез плащане и прихващане възлизат на 112 990.21 лв., а неплатеният остатък на 151 081. 81

При така установената фактическа обстановка, съдът приема следното от правна страна:

Предявени са искове с правно основание чл.99 ал.1, вр. с чл.79 ал.1 ЗЗД вр. с чл. 203 ЗВ вр. с чл. 31 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи и чл.86 ЗЗД.

I./ По иска с правно основание чл.99, ал.1 от ЗЗД във вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД.

Ищецът извежда своята материална легитимация на носител на процесните вземания от сключения с третото лице „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД договор за цесия от 01.07.2020 г.

Ответникът е въвел изрично възражение за действителността на договора, поради което съдът дължи на първо място преценка на този въпрос. Възражението за нищожност на договора за цесия е основано на това, че договорът е сключен без разрешение на Държавата, която е принципал на цедента, както и че в предмета на цесията са включени бъдещи вземания.

Съгласно чл.2, ал.1 от Закона за публичните предприятия, такива са: 1./ търговските дружества с над 50 на сто държавно/общинско участие в капитала или в които държавата/общината по друг начин упражнява доминиращо влияние; 2./ дъщерните дружества на търговските дружества по т. 1 и предприятията по т. 3, ако чрез тях държавата/общината контролира повече от 50 на сто от дяловете/акциите с право на глас или по друг начин упражнява доминиращо влияние; 3./ държавните предприятия, създадени със специални закони на основание чл. 62, ал. 3 от Търговския закон.

От представените по делото доказателства и при служебна справка в ТР по партията на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД, въззивният съд не установява към момента на сключване на процесния договор за цесия цедентът да е имал качеството на публично предприятие по смисъла на чл.2 ал.1 ЗПП. По тази причина правилата на раздел III /чл.28, чл.29 и чл.30/ от Правилник за прилагане на ЗПП не намират приложение. По делото не е установено кои са акционерите към 01.07.2020 г. и каква част от акциите е притежавал всеки акционер към този момент. Допълнително, чл.29 и чл.30 от Правилника се прилагат по отношение на разпоредителна сделка, която има за предмет недвижими имоти и движими вещи, активи, функционално свързани с тях, както и с дълготрайни активи, и по тази причина процесния договор не е обхванат от техните хипотези.

Въззивният съд напълно споделя становището на първоинстанционния, че правилото, установено с чл.236 ал.4 ТЗ изключва възможността нарушението на

ограничения за разпореждания с активи да е основание за недействителност на сделката. За наличието на съгласие за сключване на договора за цесия е достатъчно представителят по закон на цедента да е изразил воля, а разрешението или одобрението, на неговия принципал няма качеството на предпоставка за действителност на разпоредителната сделка.

По тази причина съдът намира, че представеният договор за цесия е действителен и е породил действие.

Съгласно разпоредбата на чл. 99, ал. 1 ЗЗД кредиторът може да прехвърли своето вземане, освен ако законът, договорът или естеството на вземането не допускат това. В доктрината и в съдебната практика договорът за цесия се дефинира като такъв, при който се осъществява промяна в облигационната връзка чрез промяна на активната страна в нея, или това е договор за отстъпване на едно вземане от досегашния му носител на едно трето, чуждо на тази връзка лице. Договорът за цесия се определя още като каузален, неформален и консенсуален, като прехвърлянето на вземането може да бъде уговорено като възмездно или безвъзмездно. С постигането на съгласие между страните, вземането преминава от цедента върху цесионера, т. е. последният придобива вземането в състоянието, в което то се е намирало към същия момент, заедно с акцесорните му права – чл. 99, ал. 2 ЗЗД. По отношение на длъжника цесионният договор няма действие, докато цесията не му бъде съобщена от цедента – чл. 99, ал. 4 ЗЗД. Съобщението до длъжника обаче не е елемент от фактическия състав, който поражда действие между страните по договора, поради което вземането преминава върху цесионера със самото му сключване. По делото е установено, че договора е съобщен на длъжника.

Процесният договор за цесия е сключен на 01.07.2020 г., поради което е в състояние да породи прехвърлително действие само по отношение на вземания, които са възникнали и съществували към момента на неговото сключване, за което страните са постигнали изрично съгласие с чл.3.1 от договора, където е разписано, че цедентът прехвърля „настоящи“ вземания по фактури. Дори да липсваше в договора уговорка, че се прехвърлят настоящи вземания, това следва от самия закон. Съгласно чл.99, ал.2 от ЗЗД прехвърленото вземане преминава върху новия кредитор с привилегиите, обезпеченията и другите му принадлежности, включително с изтеклите лихви, ако не е уговорено. Вземането преминава върху цесионера в обема, в който цедентът го е притежавал, което означава, че предмет на цесионната сделка не могат да бъдат бъдещи, а само съществуващи вземания, т.е. тяхното съществуване е условие за нейната действителност. Този извод следва и от каузалния характер на цесионния договор, чиято валидност се преценява с оглед валидността на нейното конкретно правно основание. Основанията, на които цесията се извършва могат да бъдат различни - продажба, дарение, даване вместо изпълнение и др. Определеността и определяемостта на съдържанието на престацията е изискване за действителност на всяко едно от тях. Договорът за цесия винаги предполага съществуващо вземане, произтичащо от друго правно основание. Бъдещите вземания по договора с продължително действие, какъвто е Договор за доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадни води № 16/24.03.2016 г., са неопределяеми, доколкото възникването им е обвързано от изпълнението на възложената услуга или от действията на трети лица, които не могат да бъдат окачествени като модалитети на посочения договор. Неопределяемостта на бъдещи вземания би довела до недействителност на цесията, в случай, че тя включваше и тях. Съдебната практика също застъпва становището, че договорът за цесия не може да породи прехвърлително действие по отношение на вземания, които не са възникнали към неговото сключване, т.е. договорът не поражда прехвърлително действие по отношение на бъдещи вземания - така решение № 32 от 09.09.2010 г. по т.д. № 438/2009 г., Т. К., II т.о. на ВКС, решение № 196 от 22.11.2018 г. по гр.д. № 3871/2017 г., Г. К., IV г.о. на ВКС/.

По тази причина са неоснователни доводите, подробно изложени във въззивната жалба относно това, че с договора за цесия са прехвърлени и вземанията по Договор за доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадни води №16/24.03.2016 г., които са възникнали в периода следващ датата на сключването му.

По изложените съображения процесният договор за цесия не е породил действие по отношение на вземанията по фактури, които са издадени след 01.07.2020 г. – по отношение на вземанията по фактури, които са издадени на 13.07, 28.07, 11.08, 25.08 и на 10.09.2020 г., които вземания, видно от исковата молба са сумата от общо 331 801.77 лв., като се отчете частичното прехвърляне по фактура от 28.07 и по фактура от 10.09.2020 г. /страници 4 и 5 от исковата молба/. Следователно с договора за цесия в полза на цесионера не са прехвърлени вземанията по тези фактури в размер на 331 801.77 лв. като част от вземане в размер на 773 744.40 лв. Договорът за цесия е породил прехвърлително действие по отношение на вземания по издадените до 01.07.2020 г. фактури, които са предявени частично за общия размер от 49 871 лв. от общия им прехвърлен размер от 441 942.63 лева.

Допълнително - с процесния договор за цесия „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД е прехвърлило на „Винер-Индустрия и Мениджмънт“ ЕООД настоящи свои вземания към „Албена“ АД до размер 773 744.40 лв. по фактури, издадени въз основа на договор 16/24.05.2016 г. съгласно приложения опис /чл.3 от договора/. По делото не е представен опис на фактурите, вземанията по които са прехвърлени с договора за цесия, както е посочено в чл.3 от договора. След извършено от въззивния съдебен състав тълкуване на волята на страните, съдът приема, че тази воля е била за прехвърляне на вземанията, възникнали към момента на сключване на договора по определени фактури – тези, които страните са включили в приложен към договора опис, който обаче не е представен по делото. С договора страните не са постигнали съгласие за прехвърляне на всички възникнали към датата на сключването му вземания на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД към „Албена“ АД. В договора е използван израз „прехвърляне на настоящи вземания“, от който следва, че договора не касае всички настоящи вземания, в който случай би бил използван израз „прехвърляне на настоящите вземания“. Липсата на съгласие за прехвърляне на всички възникнали вземания следва и от изричната уговорка, че прехвърлените вземания са тези, които са възникнали въз основа на фактури, посочени в „приложения опис“.

По тази причина настоящият съдебен състав намира, че вземанията за периода следващ датата на сключване на договора за цесия, за които тепърва са щели да бъдат издавани фактури не са предмет на този договор.

Доколкото ответникът не е оспорил, че в предмета на договора за цесия са вземанията, описани в исковата молба по издадените фактури до датата на договора за цесия, съдът намира, че по този въпрос няма спор и въпреки, че по делото не е приложен опис на фактури по чл.3 от договора за цесия, съдът приема, че страните не спорят, че процесните фактури са включени в него. Още повече, че същите са посочени в изпратените до ответника уведомления.

Обстоятелството дали в полза на цедента е съществувало вземане в размер на 49 871 лв., предявени частично от вземания, произтичащи от издадени от 19.12.2019 г. до 29.06.2020 г. фактури /така, както са уточнени в т.1.1 до т.1.12 на страница 4 от исковата молба/, не е предпоставка за действителността на договора за цесия - чл.100 ал.1 ЗЗД, но има значение за легитимацията на ищеца като кредитор. Това е така, защото цесионерът в качеството на частен правоприемник не може да бъде в по-изгодно правно положение от своя праводател /цедент/.

С договор за цесия от 01.07.2020 г. са прехвърлени възникнали към датата на неговото сключване / за периода от 10.12.2019 г. до 01.07.2020 г./ вземания на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД към ответника по договор за доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадъчни води от 24.03.2016 г. По силата на този договор „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД е извършвал услугата доставка на питейна вода и отвеждане и пречистване на канални води срещу задължението на ответника да заплаща отчетеното по водомер количество изразходвана вода, както и отчетените по механични водомерни устройства отпадъчни и пречистени води. Със споразумение № 1/27.07.2017 г. страните са се съгласили отчитането да се извършва по контролен водомер, паралелно с всеки търговски водомер, а със споразумение № 2/03.07.2018 г. е договорено

ответникът да заплаща дължимото по договора възнаграждение по утвърдени цени на КЕВР, като за услугите по отвеждане и пречистване на отпадъчни води да плаща по цени за битови потребители.

За вземанията, възникнали към датата на сключване на договора за цесия, по отношение на които той е породил своето вземане, са представени: фактура № 0393/19.12.2019 г. за сумата от 45 662.30 лв., фактура № 0394/28.01.2020 г. за сумата от 110 108.32 лв.; фактура № 0395/10.02.2020 г. за сумата от 24 221.86 лв.; фактура № 0396/28.02.2020 г. за сумата от 29 581.12 лв.; фактура № 0397/11.03.2020 г. за сумата от 11 309.96 лв.; фактура № 0398/25.03.2020 г. за сумата от 27 115.60 лв.; фактура № 0399/13.04.2020 г. за сумата от 42 471.88 лв.; фактура № 0400/27.04.2020 г. за сумата от 24 772.57 лв.; фактура № 0401/11.05.2020 г. за сумата от 35 322.88 лв.; фактура № 0402/27.05.2020 г. за сумата от 25 148.51 лв.; фактура № 0403/11.06.2020 г. за сумата от 36 153.85 лв.; фактура № 0404/29.06.2020 г. за сумата от 33 533.51 лв. Фактурите не носят подпис на представител на ответника, поради което не удостоверяват получаването на услугата от негова страна. Същевременно заключението на съдебно-счетоводната експертиза е установило, че за фактурите са направени записвания в търговските книги на ответника, но част от задълженията по тях са сторнирани, като сторнираните суми съответстват на представените по делото оспорвания, с които ответникът е оспорил частично пред „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД начислените му задължения с изброените по-горе фактури. Оспорванията са от датите: 23.12.2019 г., 05.02.2020 г., 18.02.2020 г., 05.03.2020 г., 25.03.2020 г., 22.04.2020 г., 04.05.2020 г., 19.05.2020 г., 08.06.2020 г., 22.06.2020 г. и от 06.07.2020 г. и касаят сумите, начислени за отвеждане на отпадъчни води, за които е посочено, че не отговарят на договорените условия – да бъдат заплащани по цена за битов потребител. Оспорено е отпадъчната вода да е с посочена във фактурите степен на замърсеност и е направено възражение, че количествата вода са отчетени по разходомер, а не по водомер.

Предвид извършеното сторниране /счетоводна операция, свързана с намаление на данъчната основа /цената на доставената услуга/ - чл.31 Наредба № Н-18/13.12.2006 г./ и направените от ответника възражения, въззивният съд счита, че вписванията в търговските книги на ответника не представляват направено от него извънсъдебно признание на задълженията към „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД . По тази причина вписванията в търговските книги на ответника не могат да служат като доказателство за факта, че вземанията, прехвърлени с договора за цесия от 1.07.2020 г. са в посочения в издадените от 19.12.2019 г. до 29.06.2020 г. фактури размер. Със своето извънпроцесуално поведение ответникът е оспорил размера на начислените му от „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД задължения, начислен във всяка една от фактурите, касаещ сумите, начислени за отвеждане на отпадъчни води.

В представените по делото оспорвания от датите: 23.12.2019 г., 05.02.2020 г., 18.02.2020 г., 05.03.2020 г., 25.03.2020 г., 22.04.2020 г., 04.05.2020 г., 19.05.2020 г., 08.06.2020 г., 22.06.2020 г. и от 06.07.2020 г. се съдържат изрични изявления на ответника за признаване на част от сумите по посочените по-горе фактури. В допълнителното заключение на ССЕ и справката към него вещото лице е изчислило, че по отношение на издадените от 19.12.2019 г. до 29.06.2020 г. фактури ответникът е признал задължения в размер на 58 247.28 лв. - за питейна вода. Извънсъдебното признание на този размер се установява и от представените на лист 147 -лист 167 оспорвания, в които се съдържа и частичното признание на ответника за сумата от общо 58 247.28 лв. - по фактури от 19.12.2019 г. до 29.06.2020 г. За сумата 58247.28 лева съдът приема за установено въз основа на признанието на ответника съществуващо в полза на цедента вземане.

Не следва да се имат предвид констатираните от заключението на ССЕ в търговските книги на ответника записвания на задължения в размер на 151 081.81 лв., тъй като са по фактури от 11.08, от 25.08 и от 11.09.2020 г., по отношение на които договорът за цесия не е породил прехвърлително действие. Вещото лице е констатирало, че преди завеждане на делото ответникът е платил сумата от 3 459.73 лв., но това плащане е взето

предвид при сключване на договора за цесия. Извършеното от ответника плащане на сумата от 22 734.48 лв. е за задължение по издадена след 01.07.2020 г. фактура, което не е прехвърлено на цесията, поради което и то не следва да се зачита.

По отношение на вземанията, за които съдът приема да са предмет на договора за цесия от 1.07.2020 г. искът е предявен частично за сумата от 49 871 лв. /фактурите, издадени от 19.12.2019 г. до 01.07.2020 г. и уточнените на страница 4 от исковата молба частични претенции за тях/, който иск предвид заявеното с представените оспорвания на суми по фактури признание от ответника, което е за сумата от 58 247.28 лв. се явява основателен.

Ответникът е въвел възражение за извършено от него извънсъдебно прихващане, довело до погасяване на задълженията му, което въззивният съд намира неоснователно. По делото са представени уведомления за прихващане, изпратени от ответника към „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД, с които са отправени изявления за прихващане между насрещните си задължения за цената на ВиК услугите и за разходите на ответника за експлоатация на сондажа /уговорено с допълнително споразумение № 2/. Прихващането обаче не е произвело погасителен ефект, тъй като не са се осъществили всички предпоставки, предвидени в чл.103, ал.1 ЗЗД /наличие на насрещни изискуеми и ликвидни вземания/. Ликвидно е активното вземане, определено по основание и размер, което е безспорно - установено е с влязло в сила решение или заповед за изпълнение или не е се оспорва от длъжника, срещу когото се прихваща. Тъй като двете насрещни вземания не са били изискуеми и ликвидни към момента на подписване на споразумението, погасителният ефект не е настъпил съгласно чл.104, ал.2 ЗЗД – вещото лице по ССЕ е установило, че след получаване от третото лице на изявленията за компенсация в неговите търговски книги не е направено записване за погасяване. Следователно възражението е неоснователно.

От друга страна с мотивите на т.1 от ТР № 2 от 18.03.2022 г. по тълк.д. № 2/2020 г., ОСГТК на ВКС е посочено, че когато ответникът се позовава на погасителния ефект на изявление за прихващане, извършено извън процеса, а съдът приеме, че способът не се е осъществил, той следва да го разгледа като евентуално заявено възражение за съдебно прихващане. В процесния случай е без значение, че пасивното вземане е прехвърлено на друг кредитор с цесия. Съгласно чл.103, ал.3 от ЗЗД ако длъжникът се е съгласил с прехвърлянето на вземането, той не може да прихване задължението си срещу свое вземане към предишния кредитор и по аргумент на обратното тъй като ответникът не се е съгласявал с осъществяването на цесия, същият не е изгубил възможността си да направи възражение за прихващане със своите вземания.

Сумите, които са установени като дължими от ответника по настоящото дело от съда – в общ размер от 49 871 лв. по фактурите, издадени от 19.12.2019 г. до 01.07.2020 г., са били предмет на упражненото от ответника извънсъдебно право да прихване своите вземания по фактура 400046515/22.01.2020 г. и по фактура N 400046592/12.02.2020 г. с представените по делото уведомления: уведомлението, изпратено на 25.03.2020 г. и уведомления от 14.05.2020 г., 20.05.2020 г., 31.05.2020 г. и от 30.06.2020 г., с които ответникът е прихванал свои вземания в размер на общо 54 787.54 лв. с вземания на третото лице по фактурите, издадени до 01.07.2020 г.

Вземанията на ищеца по фактура 400046515/22.01.2020 г. и по фактура N 400046592/12.02.2020 г. са възникнали на основание т.1, нов чл.2а ал.3 от допълнително споразумение от 03.07.2018 г., с което е уговорено, че с разходите на ответника по експлоатация на неговите сондажи следва да се извършва приспадане, т.е.прихващане, от вземанията на оператора.

От събраните по делото доказателства се установява, че ответникът по силата на договор за концесия от 22.07.1998 г. добива вода от собствени водоизточници - сондажи

Р-13х, Р 12х и Р- 149х.. От представените фактури и платежни документи се установява, че добитата от посочените сондажи, ползвана от ответника вода е заплатена на МОСВ. Добиваната по концесията от ответника вода се ползва чрез услугите на „Водоснабдяване и канализация Добрич" АД, но тази вода не е доставяна от това дружество.

С допълнително споразумение № 2 от 03.07.2018 г. страните са отчели обстоятелството, че част от ползваната от ответника вода не е доставена от „Водоснабдяване и канализация Добрич" АД, а е добита от собствен водоизточник, като заплащането за ползването ѝ е към МОСВ. С разпоредбата на чл.2а, ал.3 от договора, страните са договорили след издаване на ежемесечни фактури за ползвани ВиК услуги ответникът като потребител да предоставя документи на оператора, удостоверяващи вида и размера на сторения разход по експлоатация на сондажите Р12х и Р13х като операторът следва да ги признава до размера на потребеното количество вода, измерено по водомерите на сондаж Р13х и водомер на изхода на Албена по тръбопровод на сондаж Р12х като условието е да не е по-малко от 0.25 лева без ДДС/куб.м. Страните по споразумението са се съгласили ответникът като потребител да издава ежемесечно фактура на „Водоснабдяване и канализация Добрич" АД и двете страни да уреждат отношенията си с издаване на протокол за прихващане към момента на фактуриране.

В изпълнение на това са издадени фактурите, с които ответникът е заявил прихващане с претендираните от ищца по делото суми. Фактура № 46515/22.01.2020 г. и фактура № 46592/12.02.2020 г. касаят начислени суми по чл.2а, ал.3 от допълнително споразумение № 2 от 03.07.2018 г. Ищецът е заявил оспорване на дължимостта на сумите по тези фактури като липсват данни по делото ищецът или „Водоснабдяване и канализация Добрич" АД да са признали дължимостта им. По делото ответникът е ангажирал като доказателства относно вида и размера на сторения разход по експлоатация на сондажите Р12х и Р13х и размера на потребеното количество вода, измерено по водомерите на сондаж Р13х и водомер на изхода на Албена по тръбопровод на сондаж Р12х /чл.2а, ал.3 от допълнително споразумение № 2 от 03.07.2018 г./ за периода, който касаят тези фактури като е представил справки за измерените водни количества по водоизточници за 4-то тримесечие на 2018 г. и четирите тримесечия на 2019 г., както и фактурите / № 1843/14.01.2019 г. за сумата 9777.90 лева; № 1899/09.04.2019 г. за сумата 4535.22 лева; № 1972/10.07.2019 г. за сумата 43821 лева; № 2026/03.10.2019 г. за сумата 61 694.90 лева и № 2130/08.01.2020 г. за сумата 7277.34 лева/ и платежните нареждания /от 08.04.2019 г.; от 12.07.2019 г.; 3 бр. от 14.10.2019 г.; от 08.01.2020 г./ за заплатените към МОСВ суми по концесионния договор. От представените от ответника платежни нареждания се установява, че ответникът е платил на МОСВ концесионно възнаграждение за добитите от него води по концесията от собствените сондажни кладенци, които надвишават размерите по фактурите, с които е извършил прихващане за периода за който са издадени. Съдът приема, че активното вземане на ответника по фактура N 400046515/22.01.2020 г. съществува в посочения във фактурата размер 51 662.50 лв. По тази причина предявеният частичен иск за сумата от 49 871 лв. е погасен чрез прихващането, заявено от ответника с негови вземания към цедента.

Въззивната жалба е неоснователна и обжалваното с нея решение следва да бъде потвърдено.

По разноските:

При този изход на делото въззивникът носи отговорността за направените по делото разноски, включително и тези, направени от въззиваемия. Ответникът по жалбата е представил списък на разноски и претендира 39434.78 лева за адвокатско възнаграждение. Жалбоподателят е заявил оспорване на размера на заплатеното възнаграждение. Следващия се минимален размер на адвокатското възнаграждение, определен по реда на чл.7, ал.2, т.5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е при интерес от 100 000 лв. до 500 000 лв. – 8650 лв. плюс 4 % за горницата над 100 000 лв.

или 4% от 121 389, което прави – 8650 лв. плюс 4 855.56 лева или общо 13505.56 лева. С включване на ДДС сумата е 16 206.67 лева. Съдът намира, че с оглед фактическата и правна сложност на делото и извършените във въззивната инстанция действия от процесуалния представител на въззиваемия размерът на платения от него адвокатски хонорар следва да бъде намален до сумата 20 000 лева, която следва да му бъде присъдена.

Воден от изложеното съставът на Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1339/29.11.2022 г. по т.д.№ 930/2022 г., СГС, ТО, VI-9 състав.

ОСЪЖДА „Винер-Индустрия и Мениджмънт“ ЕООД, ЕИК 131283857, гр.София, ул.“Алабин“ N 33, да заплати на „Албена“ АД, ЕИК 834025872, к.к.“Албена“ - административна сграда, съдебни разноски от 20 000 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховен касационен съд в 1-месечен срок от съобщаването му на страните по реда на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____